

Velká touha vysockých ochotníků došla svého naplnění roku 1925, kdy 31. května byl položen základní kámen divadla a již 25. října bylo slavnostně otevřeno. Jeviště bývá při slavnostních příležitostech zakrýváno starou oponu, již namaloval už roku 1903 Jan Falka ze Semil. Od otevření divadla se hrálo a pořádala se spousta dalších akcí, aby se dluh ze stavby mohl splácet. Přesto k úplnému oddlužení došlo až za 2. světové války.

Pak budovu převzal stát do své správy, aby se o čtyřicet let později vrátila zpět k divadelníkům. Hrát se v ní nikdy nepřestalo, a to ani v těch nejtvrděších dobách a o zajímavé tituly nebyla nouze. Stačí připomenout uvedení lidových her v nářečí, oblíbených operet, pásem, vášnivých dramát i klasických českých her.

pondělí 13. října 2008		
kdy	co	kde
9:00	Maryša	velký sál
0:00		
0:00	Brněnec	
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Libice nad Cidlinou	
13:00	příjezd Vysoké nad Jizerou	
13:30	loučení Sadská	malý sál
13:30	KDP M	Větrov
14:00	vítání Libice nad Cidlinou	MÚ
14:30	vítání Vysoké nad Jizerou	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Libice nad Cidlinou	před divadlem
15:00	vítání Vysoké nad Jizerou	před divadlem
16:00	Monolog ženy, monolog muži	velký sál
16:30		
17:00	Defilé Pohárku SČDO	
19:30	Maryša	velký sál
20:00		
20:30	Brněnec	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis
Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.

VĚTRNÍK

Ročník XXXIX.

Neděle 12. října 2008

**Dnes
odpoledne
s Markétou
Hrubešovou**

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	loučení Žlutice	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	příjezd Brněnec	
14:00	Setkání Muzea Miletín	malý sál
14:30	vítání Brněnec	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Brněnec	před divadlem
16:00	Markéta Hrubešová	velký sál
16:30		
19:30	Věčně tvůj	velký sál
20:00		
20:30	Sadská	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

**Jaromír Břehový:
Sborovna**

Břehového znamenitý text je černou komedií s groteskními či

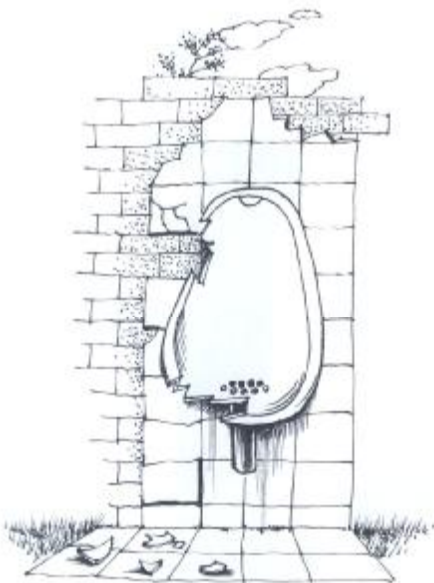

absurdními rysy. Je obrazem jistého typu školy, vedení, učitelů, studentů i vlivů, které chod školy určují. Dramatické situace se dějí většinou mimo scénu, ale bezprostředně zasahují do života části pedagogů, komunikujících v jakési pobočné sborovně. A zde se projevují jejich charakter, jednání i způsob myšlení.

Břehový umí psát výborné komediální dialogy a navíc postavy v komediální nadsázce výrazně charakterizuje. Od jisté naivity a víry, že něco půjde změnit, přes mimořádnou agresivitu a tupost až k jisté životní rezignaci a obtížnému hledání východisek.

Drobná témata nabývají na významu a vytvářejí komediálně provázanou linii od marasmu až k jisté naději, kdy se původně obě strany konfliktu spojí v jisté lidské účasti proti vyšší aroganci a nezměrné tuposti. Ovšem nebezpečí stále zůstává.

Komedie není obrazem celé společnosti a nebo celého školství. Ale zcela jistě je dobrým obrazem určitého způsobu myšlení a jednání, které je součástí společenského vědomí a může se odehrávat kdykoliv a kdekoliv. Inscenace přináší do hlediště bouřlivý smích,

Partneři XXXIX. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

UniControls

Vzkaz z Calgary

Ahoj všem do podzimního Vysokeho :) Vim přesně, co jsem vám psala loni - i na jaké větvi jsem seděla z toho, jak rychle ten rok utekl - a vida - utekl další. Snad ještě rychlejší. Bohužel se s Vami ani letos nevidím, ani nenahmatám, protože i nadále zůstávám v Kanadském Calgary s vyhlídkou na další dva roky. Preji Vám, aby byl přehledkový týden sluníčkový a počasí a hory jako když namaluje. Krakonosí - primlouvám se, mej tam ty lidicky tak rad, jako je mam rada ja!!!!

At se Vám všem dari, kolektivně 'Zlomte Vaz'...v angličtině mi to přijde citlivější -

tady si
m a j i
j e n o m
'zlomit
nohu':)

Snad se
jednou
z a s e
sejdeme.

Pac a velikou pusu
Stale Vase
Danda Hejralova

Jsme u třetího kola hádankové soutěže. Škoda jen, že zatím nikdo nesoutěží.

A kdo byl v čísle 1?
Lidunka Blažková!

Předpověď počasí na neděli

strana 18

Tak jo. Vzdávám to. Bude tedy hezky. Ale v noci se teploty dotknou i nuly! Nepodceňuj to! Měj na paměti, že i hezké podzimní počasí lze sledovat zpoza oken, a ještě k tomu si dát něco dobrého.

herci hrají výraznými, sytými prostředky a umí skvěle pointovat, a tak velmi přesně tlumočit komediální rovinu autorova textu. V závěru logicky přichází jisté zmrazení, protože vlastní finále není nijak povzbuzující. Škola je uzavřený systém, na kterém se podílí nejen vedení, studenti, ale jsou, jací jsou, ale i učitelé (o nichž je tato hra především), kteří tímto systémem trpí, ale zároveň ho

ohlas, avšak zároveň nejsou připravené, ale rodí se na místě jako způsob vyrovnání se se světem a jako možnost zachovat si odstup a zbytek zdravého rozumu. Patrně by to neznamenal menší komediální účín, ale posílilo by to jistou hořkou ironií a vícevrstvnatost, která Břehového tvorbu jako nedílná součást provází.

František Laurin

svým jednáním spoluvytvářejí. Existencionální situace, kterou každý řeší svým individuálním jednáním jako reakcí na vnější podněty. Absurditou trpím a zároveň ji vytvářím.

A tady snad by bylo na místě tyto drobné situace, reakce na okolnosti, dějová fakta řešit bohatším hereckým jednáním. O něco víc kromě skvělé řady hlášek vnímat, že tyto mohou mít komediální

strana 3

Dnes se představuje Divadelní spolek Žlutičan, Žlutice

Jaromír Břehový

Sborovna je o kantorech, takže moje otázka jasně z tématu vyplývá - jaký máš vztah ke školství?

Veskrze kladný, protože pocházím z učitelské rodiny, oba moji rodiče byli učitelé.

Ty sám jsi také kantor?

Ne, já jsem úředník.

Když jsem hledal informace o tvůj hře, dočetl jsem se, že námět vzešel z nějaké schůzky s kamarády?

No, to je pravda. Sešel jsem se se spolužáky, kteří jsou učiteli na učilišti.

Jak dlouho jsi tu hru chystal a psal?

Asi tři čtvrtě roku.

Bavil ses při psaní?

Celkem jo.

Ohlas diváctva při odpoledním

představení, na které jsem se byl podívat, byl veliký. Jak se vám tady u nás hrálo?

Ve Vysokém se nám hraje vždycky dobře. A to není žádná fráze. Fakt dobře. Tady chodí na divadlo lidi, kteří se chtějí aktivně bavit, ne nechat se pobavit. Je to

prostě přeúžasný publikum, úžasný prostředí a velká pochvala patří technice i celému zázemí, protože to je paráda. My sem fakt jezdíme rádi.

To rád slyším, samozřejmě, že mě to hladí po duši. Když jsem se tak na tvou hru díval, říkal jsem si, že máš skvělý pozorovací talent, protože máš chování svých učitelů přesně zmapované.

Několikrát jsem čekal třeba na ředitele školy ve sborovně a díval jsem se kolem sebe. Pozoroval

dorazila také herečka Markéta Hrubešová, host letošní přehlídky, která pak s ostatními šla i na večerní představení Žlutických.

(jn)

t r a d i č n ě
setkání hostů,
pořadatelů a
poroty. Na to
včerejší přijal
pozdání také
č l e n
parlamentu
Poslanecké
sněmovny
Č e s k é
r e p u b l i k y
Zdeněk Mach

Chvilé před zvoněním

Půl hodiny před
sobotním večerním
představením patří už

a náměstek hejtmana Libereckého
kraje Petr Doležal. Se svou dcerou

jsem, jak učitelé řeší problémy, jak se domlouvají. Učitelské povolání není žádná sranda, pravda je, že jsou tím učitelováním všichni trochu postižený, pochopitelně. Ale já se jim rozhodně neposmívám, ani tou hrou jsem nic takového neměl v úmyslu, určitě ne. Uvědomil jsem si totiž, že kdyby nebyli postižený, tak by tu práci vůbec nemohli dělat!

(ph)

Krakonoš zpátky ve školní lavici

Začátek před odpolední
Sborovnou

Jak vzpomínáte na svá školní léta?

Teď jsem šla okouknout bejvalou školu, kam jsem před více jak padesáti lety chodila do měšťanky.

Na ty se vždycky vzpomíná pěkně.

Když jsme měli jít do sborovny- „Ježíš sborovna, to tam zase spadnu do h...a.“

Dobře, moc dobře, my jsem měli takovou partu a scházíme se pravidelně.

Nebudu vzpomínat, já se v té sborovně pohybuju, tak si to jdu vychutnat.

Teď už s nostalgií.

Velmi pěkně, v souvislosti

s divadlem úplně nejlíp.

Výborně, jak jinak.

Pokud to nebyly zrovna ty válečný, tak dobře.

Nezapomenutelný zážitek ze školní lavice?

Hrávali jsme divadlo, Romeo a Julie.

Zážitků je moře, byli všelijaký, pěkný a kombinovaný.

Těžko publikovatelné zážitky.

Vím, že jsme byli děsně průserová třída, takže to byl jeden

kuriózní zážitek.

Byla jsem malá hodná holčička a smála jsem se lumpům a paní učitelka řekla, že horší je ten, kdo se směje, než ten, kdo to dělá.

Házení houbou.

My jsme neměli lavice, ale stolky a židličky. Měli jsem moderní školu - divadlo, jeviště, bazén. Kuriozita? Měla jsem hrát nějaký salátek nebo co, a pak jsem byla rajský jablíčko.

Konec vyučování

Jak byste oznámkovali dnešní představení jako ve škole? Celkové dojmy?

Mně se to líbilo, jedna.

Výborně.

Nó, bylo to, bylo to, bylo to... nějak tak trochu ze života.

Jednička podtržená.

Na dvojku, protože včera jsme byli na představení a to bylo pro mě vážnější, takový hezcí.

Bylo výborné, protože vystihovalo to, jak to dneska chodí na učňáku.

Jedna s hvězdičkou.

Vrátily byste se zpátky do vašich školních let?

A tak docela jo.

Nevrátila, nemám pěkný vzpomínky na školu.

Já jsem učitelka, takže někdy ano, ale musela bych mít pořádného učitele.

Když si vzpomenu na ty učitelky, tak asi ne (smích).

Nechtěla, já jsem ráda, že už to mám za sebou. Už bych nechtěla znova prožívat, co jsem prožívala.

Určitě, je to strašně dávno. Hodně se změnilo.

Ani náhodou, protože bych asi nosil revolver s sebou do školy. Pivoňkové by tam těžko přežili.

Ne, právě kvůli tomu, že jsem třeba viděla tu hru.

Vyzvídali

Vojtík od Regálů a Pepí Sládek.

Tichá devatenáctka

Loučení a vítání – to jsou dvě slova, jež jsou synonymem každého prvního sobotního rána každého ročníku vysocké přehlídky. Vždy první sobotu v osm ráno putuje skupinka pamětníků na místní hřbitov, aby položila kytičku a zavzpomínala na ty, kteří jsou neodmyslitelně s přehlídkou spjati, ale už se jí nemohou účastnit, protože tu prostě nejsou. „Každému z nás je vyměřen nějaký čas. A na ty, jejichž čas už byl ukončen, vždycky vzpomínáme, než se přehlídka naplno rozjede. Už je jich devatenáct, kteří tu s námi nejsou,“ konstatovala Svatka Hejralová uprostřed tichých

upozornil přítomné na odpoledním vítání před divadlem Břehový. Než se všichni stačili morálně připravit na dlouhou litanii, vypuklo před divadlem něco, co by se dalo směle nazvat biblickou babylonskou změtí jazyků – to, jak všichni najednou rychle vychrlili své pozdravení vysocké přehlídce, bylo vsutku šokující.

Za SČDO oba soubory přivítal Vlastík Ondráček a připomněl slova Josefa Hlinomaze, který jednou řekl, že miluje divadlo, jen kdyby nebylo zkoušek a představení. Svatka Hejralová, která zastupovala přípravný výbor, prohlásila, že se stále ani po letech nemůže zbavit trémy před každým představením a proto si pomáhá trojicí kaštanů v každé ruce. A protože je kamarádka, tak oběma souborům jednu trojici půjčí.

Tím byly soubory ze Žlutic a Sadské oficiálně přivítání na vysocké přehlídce. Práci Žlutických jsme viděli už včera, na představení Sadských se můžeme těšit dnes. (jn)

Balada nedělně ranní

*ITEM – verš můj v rytmu tepe,
ještě se mi ruka klepe,
„Rybovka“ mi duní v uchu,
oko nezůstalo v suchu.*

*ITEM – týden začal skvěle,
již jsme hupli do neděle.
Žlutičan jsme rádi shlédli
(před žloutenkou jsme nezbledli).*

*ITEM – shlédneme tvář novou -
neb s Markétou Hruběšovou
besedu budeme brát:
potom Sadská bude hrát.*

*ITEM – listy zálohové
plní stále částky nové-
vodka, salát, párky, káva,
to je ta dieta pravá.*

*ITEM – Krakonoš je skvělý,
hory kolem otevřely
prodejnu barev nezměrnou,
od zlaté až po zelenou.*

*ITEM – radujeme se všici
přátelé divadelníci -
jen ať se nám do srdíčka
ukládá každá chvílička.*

*Máme na to přece nárok,
kdo ví, co se stane za rok!*

Jiří Hlávka -

ze Žlutic a Divadelní spolek Klicpera Sadská. Zatímco členové prvního dorazili ve stylové žluté - dámy se žlutou květinou ve vlasech, pánové na hrudi - třímajíc v ruce podnosy s nápoji v dalším odstínu oblíbené barvy, představitelé druhého připomněli, že patří k nejstarším ochotnickým spolkům v Čechách a rozdali brožury. Režisérka souboru ze Sadské Sylva Triantafillou pak všechny pozvala na představení

Věčně tvůj, o němž řekla, že je poměrně vtipné a že se určitě budou všichni dobře bavit. To šéf, režisér, scénárista atd. souboru ze Žlutic, Jaromír Břehový, prohlásil, že chtěli přivést do Vysokého obyvatelům a Krakonošovi dárek v podobě zdravice: „Všichni členové souboru dostali za úkol jednu napsat s tím, že pak tady bude přednesena ta nejlepší. Protože se nám ale nepovedlo vyhodnotit,

která je nejlepší, budete muset trpělivě vyslechnout všechny,“

náhrobků pod větvemi vzrostlých kaštanů. A tak jsme položili květiny, zašeptali prosbu, ať spolu s námi dohlíží na přehlídku, a vrhli se do víru té letošní, už devětatřicáté v pořadí.

(jn)

Budeme hodní dál

„Třikrát jsem zazvonil a tím jsem to zahájil,“ zahlaholil opět po roce v hospůdce Divadla Krakonoš Dušan Zakopal, tajemník odborné poroty letošní národní přehlídky. Její složení se v ničem neliší od roku loňského, to znamená, že předsednického žezla se opět ujal František Laurin a pod jeho

velením se v hodnocení jednotlivých představení střídají Máša Caltová, Saša Gregar, Jiří Hraše a scénograf Petr Kolínský.

„Jeden známý mi řekl, že porota na Vysokém je příliš mírná, že by měla být více konfliktní, jít více do sporů. A já mu řekl – ale proč?“ vzal si úvodní slovo předseda poroty s tím, že nerozumí, proč by porota na přehlídce měla být přísná a tvrdá. „Na to, aby si lidi řekli, co potřebují, není přece třeba být hrubý. Ti, kteří milují to, co tvoří, se musí umět domluvit. A proto porota i letos bude pracovat stejným způsobem a bude se spíše snažit najít správnou podobu inscenací. Všechna představení sem došla na základě výběru a všechna sem prokazatelně patří. Přeji vám hezký týden,“ uzavřel svou úvodní řeč František Laurin.

(jn)

Úvodní výkop

„Přátelé a vlastenci, jakož i vlastenky bohu milé, řeknu několik úvodních slov k Noci pastýřů – v porotě jsme byli jednoho ducha, kolegové jen přinášeli další podněty. Inscenaci vedla svou něžnou, ale důslednou rukou paní režisérka Chalupová a pro mě je vždycky potěšení spatřit ji se souborem na přehlídce. Hra

má poměrně velký formát, nejen v početnějším obsazení, ale jaksi i v záběru,“ konstatoval hodnotící porotce Jiří Hraše a dodal, že u zmíněného souboru, tedy Divadelního spolku bratří Mrštíků z Boleradice, jsou na to už vesměs zvyklí a uvedl Rok na vsi, který byl ještě rozsáhlejší. Připomněl také, že k velkým kladům inscenace rozhodně patří, že hra byla velmi šťastně vybrána právě k boleradickému souboru. S tímto faktem jednoznačně souhlasila i dramaturgyně Máša Caltová, další z členů poroty, který vyřkl svůj názor na představení.

„Přesto, že je už tato hra letitá a byla psána za totality, má co říci i dnešku. To střetávání geniality a průměrnosti je naprosto věčné a vždycky je to téma, které zazní,“ řekla porotkyně a zamýšlela se nad způsobem, jak jej lze zahrát: „Můžete to hrát tak, jak to je. Geniální a průměrní. Ale daleko složitější, ale taky zábavnější, je cesta hledání toho, co ty stříty způsobuje, kde jsou ty cesty. Myslím, že je dobré hledat momenty, kdy se Ryba vzepře, neboť střetávání daleko víc vynikne v okamžiku, kdy se hledají důvody, které ty rozpory způsobují, okamžiky, kdy je nemožné, aby se lidé spolu domluvili. Neodsuzovat je, ale hledat ty rysy, které způsobují, že

se lidé prostě nemohou domluvit, protože se tak už narodili,“ zakončila svou první řeč na letošní přehlídce dramaturgyně plzeňského divadla.

(jn)

Budu stručný

To konstatoval Saša Gregar, jemuž se představení velmi líbilo. „Přijel jsem s velkým očekáváním, protože jsem měl dojaté reference a všichni mi to už předem dovyprávěli. I mně včera vyhrkli slzy a říkal jsem si - ano, ti co mi podávají ty informace, mají pravdu. Některé scény byly úžasně autentické a pan Koráb dokáže herecký prožitek vyjádřit velmi sugestivně,“ popisoval své pocity další v řadě hodnotících porotců.

Klub režisérů letos

Klub režisérů Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO) pořádá letos opět v rámci národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim 2008 seminární dílnu, a to již posedmnácté. Charakter každého semináře je dán tématem, jímž se účastníci zabývají. Od dnešního dne do pátku to je dramaturgicko-režijní koncepce inscenace. Jako modelová hra byla vybrána „Potopa světa“ Václava Klimenta Klicpery.

Letos v semináři to bude více práce u stolu než v jiných letech. Účastníci se budou dobírat dramaturgické stránky analýzy textu, jako je téma, hlavní dramatická situace, konflikty a jejich hierarchie atd. Také však přístupem režiséra „jak to realizovat“: Dějová fakta a řešení situací, nositelé konfliktů a jejich charakteristiky a motivace atd. Součástí koncepce budou i scénografické principy.

Všichni přihlášení, a bylo jich dvacet, obdrželi nejen osnovu příslušné koncepce, ale také „heslář“, který blíže osvětluje jednotlivé pojmy. Součástí domácí přípravy byl i text Klicperovy „Potopy světa“.

Vedoucím lektorem je Jiří Hraše,

jemuž budou sekundovat Petra Kohoutová (dramaturg), Dušan Grebeníček (scénograf) a Dušan Zakopal (režisér).

(dz)

Krakonoš prošel zkušební dobou

„Nechal jsem Krakonošovi jeden den jako zkušební a protože se osvědčil, rozhodl jsem se předat mu na týden městská práva a klíč

od města,“ prohlásil včera odpoledne vysocký starosta Jindřich Matura a předal obé patronu Krkonoš, aby tady mohl vesele s divadelními ochotníky prožít celý týden.

(jn)

Kaštany proti nervozitě

Druhý festivalový den přivítal hned dva poměrně početné soubory, Divadelní spolek Žlutičan

do archivu otce Karla.
„Ale vy jste moje srdeční záležitost, protože díky vám jsem odmaturovala z češtiny,“ prohlásila veřejně Katka Bártová.

Nový starosta DS Krakonoš, Karel Bárta, se loučil s bo ler a d i c k ý m souborem s přáním, že se uvidí i na té příští, jubilejní čtyřicáté

přehlídce. „Všichni víme, že byste si to zasloužili, ale my to nezařídíme, musíte se postarat sami, aby jste se sem dostali,“ nabádal loučící se soubor, jehož omladinu vybavil skládačkou obrázku vysockého divadla, s tím, že si tak lépe budou pamatovat, do kterého baráku se prý mají vrátit. (jn)

I takhle vypadá vysocká přehlídka

Podotkl také, že velkou roli hraje konkrétně u tohoto představení hudba. „Hra je nejen o konfliktu, ale i o síle umění jako takového. Muzika je tady tak silná, hraje tak velkou roli až se stává stejným partnerem jako herec. Proto bych doporučoval ještě citlivější zacházení, neboť to není pouhá scénická hudba, která vyplňuje vzduch,“ nabádal k jinému způsobu nakládání s Rybovou hudbou Gregar.

(jn)

Fascinovaný porotce

Scénograf Petr Kolínský si zamnul ruce se slovy, že teď přišla řada v hodnocení na něj a on bude tvrdý, protože se s Boleradickými vzájemně znají natolik dobře a dlouho, že ho to opravňuje až k určité familiérnosti. „A proto budu přísný. A to velmi a budu mluvit i o scénografii, která na jevišti vůbec nebyla a to bylo potěšující,“ sliboval výtvarník, který byl tak fascinován hořící svíčkou v černém

prostoru na počátku inscenace, že měl obrovskou radost ze ztráty či zničení původních kulis.

„To představení velmi pomohlo, protože bez nich rychlost přestaveb pak vycházela téměř dokonale. Kdyby tam nějaké kulisy byly, pak by ta simultánnost děje asi tak nevycházela. To co tam zbylo, musím pochválit, neboť vytríbenost výběru detailů byla také dokonalá. Bez kulis jakýkoliv sebemenší detail hraje velikou roli. No, a vy jste to dohledali a naplnili s obrovskou pomocí a úctou k divadlu a k tomu výtvarnému minimalismu,“ zhodnotil výtvarné pojetí Noci pastýřů Kolínský a dodal, že ale přesnost výběru detailu nevyhnutelně klade velké nároky na přesnost jejich použití. Vysoko hodnotil i kostýmní výpravu inscenace: „Všechny kostýmy úplně dokonale patří do hry včetně těch rozvázaných botiček u dítěte. Klaním se před dokonale do konce dotaženými

detaily. Někdy jsem se až výtvarně bavil, jak některé drobnosti, jako hnědá stužka na okraji šedé sukně ladily s další hnědou součástí oblečení,“ pochvaloval si renomovaný kostýmní výtvarník. „Možná jen u postavy nenaplněné Rybovy lásky mi v kostýmu chyběl kousek ženskosti,“ posteskl si na závěr.

Využijme vlastní zkušenosti

„Vyjdu ze slov kolegů a pokusím se naznačit další problémy, o kterých by se dalo ještě uvažovat. Čtením z Rybových deníků jsem chtěl jen z jiných úhlů naznačit to, o čem hovořili i kolegové. Vývoj člověka, který jde do boje, nechce se hádat, bojuje za něco, co myslí, že je správné, ale když stále nevyhrává - z marného boje dochází k frustraci z nemožnosti, p o c i t ů z b y t e č n o s t i , neuspokojenosti apod. Každá z těch malých situací je ostrý střet, kterým nemůže Ryba jen tak projít, ale musí ji vyřešit. A ve chvíli, kdy se tak nestane, situace se vrší až dojde do okamžiku, kdy řešení není a všechno se zbourá až do té britvy,“ snažil se vysvětlit dějovou stavbu Noci pastýřů předseda poroty František Laurin radí, že pro lepší vystavění charakteru postavy by možná měli herci občas jít víc do vlastních životních zkušeností.

„Někteří z nás viděli představení vícekrát už v Boleradicích a ono se skutečně vyvíjí. Největší posun jsme zaznamenali hlavně u postavy Ryby, která nebyla tak jednostrunná jako dříve, ale daleko vnímavější a barevnější,“ pochvaloval si režisér Laurin.

(jn)

Mistr Půda

Nové jméno získal Rudolf Felzmann, lektor semináře Krakonošova divadelního podzimu od předsedy poroty Františka Laurina, který tímto novým titulem režiséra vyzval, aby Boleradickým tlumočil názory seminaristů-půdičkářů.

„Nejprve velké poděkování od nás souboru – dostali jsme tak velký materiál, že nám hrozilo zavření v baráku, a to jsme vyčerpali jen dvacet procent látky. Naším letošním tématem je dramatická situace a z tohoto pohledu jsme i posuzovali představení,“ začal Felzmann, který dodal, že Ryba byl nejen skvělý a nedoceněný muzikant, ale i skvělý a nedoceněný pedagog. „Myslím si, že o vás budeme mluvit ještě celý týden, takže vám jistě bude zvonit v uších,“ uzavřel pak.

(jn)

Loučení s Boleradickými

„Když se setmí v sále a rozsvítí se jeviště, mně se tradičně rozklepou kolena. Často ani nepotřebuji ta světla na jevišti a

nervózní jsem zase. A z nervozity je nejlepší se vypovídat,“ řekla v úvodu loučení s boleradickým souborem ředitelka přehlídky Svatava Hejralová. Připomněla, že současným trendem je, že se na přehlídkách dnes objevují hlavně komedie, ale Boleradičtí sáhli po

vážném kusu. „A já vám za něj děkuji, protože to bylo nádherné. Většinou dárek na rozloučenou dávám Honzíkovi Korábů, ale letos si vyberu Tondu Korába. Ty jsi byl včera tak hnusnej, až jsem si říkala, že to snad ani nemůže být můj kamarád,“ řekla se záplem Svatka. Stejného názoru byla prý i manželka jmenovaného herce, když si poprvé přečetla scénář. Tehdy prý prohlásila: „No ty tam budeš hrát pěkného hajzla.“

I Vlastík Ondráček poděkoval za představení s přesvědčením, že ohlas z publika byl velký. Předal DVD se záznamem účinkování na vysokém jevišti a vyzval hostesku Katku Bártovou k drbům o souboru.

„Vytýkají nám, že málo žalujeme, že jsme od souborů podplacení. Mám tedy první vroubek - přišli jste pozdě na loučení. Nic jiného vám nelze vytknout, včera na večírku jste se dobře bavili a já m o c d ě k u j i Pavlíkovi za p ř í j e m n ý doprovod,“ přiznala nakonec Katka, k t e r á t a k é konstatovala, že na příští rok si musí připravit vlastní bar, neboť letos musela